

Economisch onderzoek

Bos, voor welk doel dan ook dienend, *moet* in stand worden gehouden. Dat betekent, dat het aangeplant, verzorgd, bewaakt en geoogst zal moeten worden, waarvoor een beheer noodzakelijk is. Dit brengt kosten met zich mede. Elk bos dat goed wordt beheerd, levert hout. De beheerder zal trachten een financieel zo gunstig mogelijke uitkomst te verkrijgen, door het hout tegen de maximaal te bedingen prijs te verkopen en door de kosten van verwerving zo laag mogelijk te houden. Hij zal dus dienen te streven naar het verkrijgen van een produkt dat goed kan worden verkocht.

Hout groeit langzaam en er verloopt veel tijd voordat het oogstbaar is. Deze periode kan zelfs variëren van 15 tot wel 150 jaren. Bij de aanleg van het bos kan niemand zeggen wat dit later waard zal zijn. De in de toekomst heersende omstandigheden, die de waarde van het hout zullen bepalen, kennen wij niet.

Wie kon 70 jaar geleden en zelfs maar 20 jaar geleden voorzien met welke moeilijkheden de huidige bouseigenaar te kampen zou hebben. Tien jaar geleden konden wij deze moeilijkheden wel aan zien komen, maar intussen kwam de belangstelling van de zijde van de recreatie, waaruit de bosbouwer hoop putte voor zijn voortbestaan. Zo werden de stemmen die waarschuwen voor het snel te verwachten negatieve saldo voor de bosbedrijven wat te zeer overstemd door het magische woord „Recreatie”.

Dr J. van Soest begon in dienst van het Bosbouwproefstation, na alle vroegere beschouwingen, een onderzoek dat basis-materiaal voor een beter inzicht in de economie van de bosbouw diende te verschaffen. Sedertdien verschenen telkens van verschillende zijden publikaties, als losse bouwstenen aangedragen, maar tot een geïntegreerde aanpak kwam het niet. Wel werden onlangs duidelijke probleemstellingen geleverd op de bijeenkomsten gehouden ter gelegenheid van de zomer-manifestatie „Bos en Mens” te Apeldoorn.

Thans wint het inzicht veld, dat het hoog tijd wordt een diepgaande studie van de bosbouw in Nederland te maken, waarbij aan bedrijfseconomie, produktie, houtafzet en industrieel gebruik van hout grote aandacht wordt besteed.

Het Bosschap stelde een structuurcommissie in, de Nederlandse Vereniging van Bouseigenaren heeft een commissie die de mogelijkheden van schaalvergroting bestudeert, de Sectie Bosbouw van het Landbouw Economisch Instituut verricht onderzoek naar de bedrijfsuitkomsten van de bosbouw, het Staatsbosbeheer verzamelt gegevens over het beheer van de Staatsbossen om een beter inzicht in de bedrijfsvorm te verkrijgen, het Bosbouwproefstation bestudeert de bedrijfsvormen en de bosarbeid, de afdeling Bosbedrijfsregeling van de Landbouwhogeschool bestudeert de fundamentele vraagstukken van de bosbouw-economie, de Stichting Industrie Hout bestudeert de mogelijkheden die Nederland biedt als leverancier van grondstoffen voor de papier-industrie, de Nationale Populieren Commissie bestudeert de afzetmogelijkheden van het populierenhout en tenslotte verzamelt een commissie van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging gegevens over houtafzet.

Zo zijn dan nu deze negen instanties actief en ieder op hun eigen terrein aan het zoeken naar de mogelijkheden die tot een verbetering in de bosbouw in Nederland zouden kunnen leiden.

De redactie is verheugd over deze activiteiten, maar vraagt zich wel af of in voldoende mate zorg wordt gedragen deze activiteiten te bundelen. Nederland beschikt maar over een beperkt aantal personen die hier een positieve bijdrage in kunnen leveren. Is het niet noodzakelijk deze beschikbare krachten te bundelen? Een advies tot vernieuwing of ombuiging van het bosbeleid, zal gebaseerd moeten zijn op wetenschappelijk verantwoorde gegevens. Dit werk kan daarom niet door een commissie worden gedaan. Alleen systematisch wetenschappelijk onderzoek, gebaseerd op een programma, zal deze gegevens kunnen leveren. De redactie vreest dat bij elke andere aanpak veel tijd en geld verloren zullen gaan. Zij is derhalve van mening, dat de verschillende instellingen voor wetenschappelijk en toegepast onderzoek samenwerkend in staat moeten worden gesteld *met voortvarendheid* de problemen aan te pakken. De hiervoor in aanmerking komende instellingen zijn:

Het Bosbouwproefstation

Het Houtinstituut T.N.O.

Het Instituut voor Bosbouwkundig Onderzoek

Het Landbouw Economisch Instituut

Redactie.

Vaste medewerkers

Op de eerste bladzijde na de voorpagina's van het omslag, worden thans in het vervolg de vaste medewerkers van ons tijdschrift opgenomen. In verband met het varen van de nieuwe koers van ons tijdschrift werden deze personen daarvoor al enige tijd geleden aangezocht en enkelen van hen hebben reeds belangrijke bijdragen geleverd om ons streven te helpen verwezenlijken. Zij zijn te beschouwen als contactpersonen op verschillend gebied, zij kunnen zelf voorstellen doen en bijdragen leveren of anderen daartoe uitnodigen en eventueel kan de redactie hen vragen om voor speciale doeleinden als gast-redacteur op te treden. Wij prijzen ons gelukkig alreeds op gunstige resultaten te kunnen terugwijzen en gaan de toekomst met vol vertrouwen en enthousiasme tegemoet.

Redactie